

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci úpadcu: **M.**, o. s., G., IČO: X.,
o schválení konečnej správy, o odvolaní veriteľa M., a. s., P., B., IČO: X., proti uzneseniu
Krajského súdu v Košiciach zo dňa 17. júna 2009 č. k. 1K 490/1995-225, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa
17. júna 2009 č. k. 1 K 490/1995-225 **p o t v r d z u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením schválil konečnú správu
s vyúčtovaním odmeny a hotových výdavkov správcu.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že uznesením zo dňa 29. apríla 1997 č. k.
1K 490/1995-20 vyhlásil na majetok úpadcu konkurz a ustanovil správkyňu konkurznej
podstaty JUDr. B.P.. Uznesením zo dňa 28. júna 2005 ustanovil nového správcu konkurznej
podstaty Mgr. S.I. a uznesením zo dňa 09. novembra 2006 ustanovil za nového správcu
konkurznej podstaty JUDr. P.J..

Správca konkurznej podstaty predložil súdu dňa 20. marca 2009 konečnú správu
o speňažení a správe majetku a o vyúčtovaní odmeny a hotových výdavkov správcu
konkurznej podstaty, ktorá bola vyvesená od 01. apríla 2009 na úradnej tabuli súdu
s poučením o možnosti podať námietky do 15 dní.

Námietky podal konkurzný veriteľ M., a. s., P., B. (ďalej len „veriteľ“), v ktorých namietal, že bývalá správkyňa konkurznej podstaty nepostupovala pri výkone svojej funkcie s odbornou starostlivosťou a svojim konaním spôsobila konkurznej podstate škodu, pretože neúčelne vynakladala prostriedky konkurznej podstaty, a vo väčšine prípadov ich reálne vynaloženie nevedela preukázať riadnymi účtovnými dokladmi. Uvedený veriteľ namietal výdavky pod por. č. 4 (zabezpečenie, triedenie a ekonomické spracovanie dokladov vo výške 290.000,- Sk s tým, že ide o fiktívnu položku), pod por. č. 5 (náklady na skartáciu a archiváciu vo výške 2.150.000,- Sk, ktoré sú neprimerane vysoké), pod por. č. 6 (iné náklady proti podstate – oprava strešnej krytiny a klampiarskych prvkov na OC D. - vo výške 702.000,- Sk, pretože nie je zrejmé, kto práce vykonal), pod por. č. 7 (náklady na znalecké posudky vo výške 183.500,- Sk, ktoré sú neprimerane vysoké a súdy znalec ich nevedel preukázať riadnymi účtovnými dokladmi), pod por. č. 8 (náklady na služby – administratívno-technické – odstránenie vád a oprava elektroinštalácie vo výške 67.000,- Sk, ktoré považuje za neúčelne vynaložené a poukázal na to, že s. r. o. A., nemá vykonávanie takejto činnosti v predmete podnikania, pod por. č. 14 (náklady na služby – výkon správy majetku do odpredaja konkurznej podstaty – vo výške 910.000,- Sk s tým, že ide o fiktívnu nákladovú položku a neúčelne vynaložené prostriedky konkurznej podstaty s tým, že správu majetku správca vykonáva zo zákona a za túto činnosť mu patrí odmena podľa vyhl. č. 493/1991 Zb. Ďalšia námietka sa týkala škody, ktorú mala spôsobiť správkyňa konkurznej podstaty JUDr. B.P. vo forme ušlého zisku t. j. úrokov, ktoré prirástli za obdobie od 02. 03. 1999 do súčasnosti s tým, že finančné prostriedky získané zo speňaženia konkurznej podstaty, neboli uložené na účte v banke.

Správca konkurznej podstaty JUDr. P.J., ako predkladateľ konečnej správy, vo svojom vyjadrení uviedol, že proti pôvodnej správkyňi prebieha trestné konanie (sp. zn. 3T 110/2008), v ktorom spise sa nachádza znalecký posudok z odboru ekonomiky, týkajúci sa správnosti vyčíslenia jej výdavkových nákladov a rozdiel predstavuje sumu 123.450,40 Sk, za neuznanie faktúry za vyhotovenie druhého znaleckého posudku pre speňaženie konkurznej podstaty.

Súd vykonal vo veci dokazovanie a zistil, že na pôvodnú správkyňu konkurznej podstaty bola podaná obžaloba pre pokračujúci trestný čin sprenevery a súčasťou trestného spisu je i znalecký posudok č. 29/2008. Z tohto listinného dôkazu súd zistil, že veriteľom

namietané položky vo výdavkovej časti pod por. č. 4, 5, 6, 8 sú oprávnené výdavky správkyne konkurznej podstaty. Súd vychádzal pri rozhodovaní i z výpovede pôvodnej správkyne k bodom pod por. č. 4, 5, 6, 8 a z uvedenej dôkaznej situácie dospel k záveru, že výdavky správkyne konkurznej podstaty pod položkami por. č. 4, 5, 6, 8 bolo potrebné a sú oprávnené, pričom dôkazy, ako vyjadrenie súčasného správcu konkurznej podstaty, ako aj svedecká výpoveď JUDr. B.P.. a znalecký posudok sú zhodné, preto súd pri rozhodovaní neprihliadol na vytýkané nedostatky vo výdavkovej časti JUDr. B.P..

Súd sa stotožnil aj s výdavkami pod č. 14 – náklady na služby spočívajúce vo výkone správy majetku s tým, že JUDr. B.P. uviedla, že zamestnávala úpadcu M. za mzdu 30.000,– Sk mesačne a jeho pracovnou náplňou bolo zabezpečovať správu majetku, stráženie objektu, zabezpečenie komunikácie s firmami, ktoré realizovali rekonštrukčné a iné práce, a to za obdobie dva a pol roka, pričom tomuto záveru zodpovedá aj vyjadrenie súčasného správcu konkurznej podstaty. V tejto súvislosti súd vyslovil, že súdna prax pri posudzovaní nákladov konkurznej podstaty bez akýchkoľvek problémov akceptuje nutné náklady správy spočívajúce v činnosti úpadcu tak, ako ich vykonával a zrejme boli nižšie, ako prípadné náklady strážnej služby SBS. Súd neakceptoval námietku spočívajúcu v tom, že správca konkurznej podstaty je povinný spravovať celý majetok úpadcu, za čo berie príslušnú odmenu, pretože správa majetku nie je pojem totožný s pojmom správca konkurznej podstaty. Aj zákon o konkurze a vyrovnaní obsahuje nákladovú položku v ust. § 30 ods. 3 resp. v § 31 ods. 6 písm. b/ novely č. 238/2000 Z. z., v ktorom sú uvedené aj náklady správy, ktoré je oprávnený správca konkurznej podstaty vynaložiť pri správe majetku.

Za neopodstatnené považoval súd aj námietky týkajúce sa údajného neuhradenia úrokov z príjmov do konkurznej podstaty, ktoré neboli uložené na účte a poukázal na to, že úroky v sume 101.308,60 Sk boli riadne zahrnuté do príjmovej časti konečnej správy a o ich výške nemal pochybnosti ani súčasný správca konkurznej podstaty.

Súd považoval i náklady za znalecké posudky vo výške 183.000,-- Sk za primerané. JUDr. B.P.. dostatočným spôsobom vysvetlila (ako svedkyňa) že do výdavkovej položky nákladu proti podstate nemá doklady, pretože dňa 08. júla 2007 jej boli odcudzené z jej advokátskej kancelárie okrem iného, aj doklady, o čom predložila listinný dôkaz a to uznesenie OO PZ Košice – Staré mesto ČVS: OPP-2443/SM-KE-2007 z 07. septembra

2007. Napriek skutočnosti, že znalecký posudok v trestnom konaní vykazuje neprimeranosť tejto odmeny v rozdiel 132.450,- Sk, súd uviedol, že pri absencii príslušných dokladov je nutné postupovať v súlade so zákonom o znalcoch a tlmočníkoch č. 382/2004 Z. z. v spojení s vyhl. č. 491/2004 Z., ktorá umožňuje uzavrieť aj dohodu o odmene. Súd mal za to, že vyúčtované znalečné vzhľadom na uvedené, je primerané rozsahu nehnuteľnosti a zodpovedá odmenám v obdobných konkurzoch.

Veriteľ v priebehu konania neprodukoval žiadne konkrétne dôkazy, z ktorých by bolo možné vyvodiť neprimeranosť nákladov správkyne konkurznej podstaty JUDr. P. počas výkonu jej funkcie.

Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že všetky namietané výdavkové položky, ktoré boli zahrnuté do konečnej správy, ktorú predložil súčasný správca konkurznej podstaty (ustanovený do funkcie na návrh veriteľa), sú oprávnené, preto konečnú správu schválil.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie veriteľ (M., a. s., B.), v ktorom uviedol, že konkurzný súd dostatočne nezistil skutkový stav veci a následne dospel k nesprávnemu právnemu názoru. Poukázal na to, že predmetom znaleckého posudku v trestnom konaní, nebolo určenie rozsahu účelnosti predmetných výdavkových položiek a znalkyňa sa len vyjadrila v tom smere, že výdavky správkyne formálne súhlasili s predmetom konkurzu. Znalec z odboru účtovníctva nemá potrebnú odbornosť a ani relevantné informácie na vyslovenie znaleckého posudku na „účelnosť“ vynakladania finančných prostriedkov. Skutočnosť, že výdavky boli správkyňou formálne vynaložené na účel zákonom dovoľený ešte neznamená, že boli vynaložené účelne.

Odvolateľ poukázal na zákonom stanovené povinnosti správcu konkurznej podstaty, a preto odmieta neúčelné a nepreukázané výdavky, ktoré mala správkyňa formálne vynaložiť v súvislosti s predmetom konkurzu. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 8 ods. 2 ZKV, v zmysle ktorého správca je osobou, ktorá nesie zodpovednosť za nakladanie s prostriedkami konkurznej podstaty a nesie dôkazné bremeno pri prejednaní konečnej správy vo vzťahu k finančným prostriedkom. Odvolateľ zastáva názor, že JUDr. P., nepreukázala uskutočnenie výberového konania na archívne a iné služby, ani nepredložila uzavretú zmluvu so spoločnosťou A., ani mandátnu zmluvu s s. r. o. M., ani zmluvu so spoločnosťou A., ani s I..

Ďalej poukázal na to, že úpadca prevádzkoval svoju podnikateľskú činnosť len krátky čas od 12. 08. 1992 do 20. 01. 1993 t. j. cca 6 mesiacov, pričom zároveň v tých istých prevádzkach ako M. prevádzkovala totožnú podnikateľskú činnosť aj spoločnosť O., s. r. o., IČO: 31 648 771, v ktorej bol úpadca spoločníkom i konateľom. S poukazom na uvedenú skutočnosť má dovolateľ za to, že úpadca za také krátke konanie nemohol vyprodukovať také množstvo archívnych materiálov, ktoré by zodpovedalo cene za archívne služby. Rovnako neúčelným sa javí aj výdavok 290.000,- Sk vyplatený s. r. o. M..

Odvolaťel trvá na tom, že položky č. 4, 5, 6 a 8, neboli účelne vynaložené. Taktiež nesúhlasí s názorom súdu vysloveným k položke pod por. č. 14, ktorý považuje za nesprávny. Trvá na tom, že správkyňa neúčelným a nedovoleným spôsobom poskytla osobe úpadcu plnenie vo výške 30.206,47 Eur /910.000,- Sk/, čím poškodila konkurznú podstatu a konkurzných veriteľov, pretože uvedený výdavok nie je účelne vynaloženým.

Odvolaťel nesúhlasil ani s vysloveným názorom k úrokom z uloženia peňazí vo výške 101.308,50 Sk, pretože ak by boli finančné prostriedky ponechané na termínovanom vklade v banke, boli by úroky na istinu prirástli vo výške presahujúcej 49.790,88 Eur. Odvolaťel zotrval i na námietke o neprimeranosti odmeny znaleckého dokazovania vo výške 132.450,- Sk, pričom poukázal na znenie platného zákona o znalcoch a tlmočníkoch v znení vykonávacej vyhlášky, kde je odmena stanovená.

Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Správca konkurznej podstaty vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť. Dôvody odvolania považuje za neopodstatnené a poukázal na to, že znalecký posudok z odboru účtovníctva nesúvisí s konkurzom a konkurzným konaním, ale bol vyhotovený v súvislosti s trestným konaním. Konkurzný súd si pre svoju potrebu dal vyhotoviť fotokópie dôležitých dokladov z trestného spisu, ktoré je možné použiť a vyhodnotiť ako dôkazy aj v konkurznom konaní. Podľa správca nie je možné spochybňovať výšky jednotlivých výdavkov, pretože aj prvostupňový súd výšky výdavkov považoval za správne, a to najmä výdavky spojené s udržiavaním nehnuteľnosti, ktorá patrila do konkurznej podstaty. Pokiaľ ide o archiváciu dokladov, správca uviedol,

že bola podpísaná riadna zmluva o archivácii a triedení dokladov patriacich úpadcovi, teda došlo k dohode o cene a spôsobe archivácie. Ak si veriteľ myslí, že bol bývalou správkyňou konkurznej podstaty poškodený, má možnosť si škodu od nej vymáhať. Pokiaľ ide o úroky ako prírastky peňažných prostriedkov, tieto boli reálne poňaté do konkurznej podstaty a sú predmetom rozvrhu, pričom nie je žiadnym predpisom predpísaný, akým spôsobom a na akých účtoch majú byť finančné prostriedky získané speňažením uložené. Taktiež uvedené platí i pre určenie výšky znalečného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a zistil, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie vecnej správnosti uznesenia, ktorým bola schválená konečná správa.

Odvolací súd preskúmal napadnuté odvolanie, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o konečnej správe nepochybil, keď rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku napadnutého uznesenia.

Konkurzné konanie v predmetnej veci začalo podaním návrhu na súd, na základe ktorého bol následne uznesením zo dňa 29. apríla 1997 č. k. 1K 490/1995-20 vyhlásený konkurz na majetok dlžníka.

Konečná správa bola od 01. apríla 2009 vyvesená na úradnej tabuli súdu a námietky podal veriteľ č. 4 – M., a. s., B., ktoré odôvodnil tým, že bývalá správkyňa konkurznej podstaty, nepostupovala pri výkone svojej funkcie s odbornou starostlivosťou a svojim konaním spôsobila konkurznej podstate škodu, nakoľko neúčelným spôsobom vynakladala prostriedky konkurznej podstaty, ktorých vynaloženie ani nevedela preukázať riadnymi účtovnými dokladmi. Uvedený veriteľ namietal položky, ktoré sú špecifikované v prvostupňovom rozhodnutí.

Prvostupňový súd sa s jednotlivými námietkami riadne vysporiadal, ako to vyplýva z odôvodnenia uznesenia a dospel k záveru, že namietané položky pod por. č. 4, 5, 6, 8

sú oprávnenými výdavkami správkyne konkurznej podstaty, ktoré boli v priebehu konkurzu realizované ako náklady proti podstate a na ich účelnosti zotrval i súčasný správca konkurznej podstaty. Taktiež s namietanými položkami pod por. č. 7 a 14 sa súd vo svojom rozhodnutí vysporiadal a odôvodnil svoj názor.

Odvolaací súd sa na základe uvedených skutočností stotožnil s názorom vysloveným prvostupňovým súdom a napadnuté uznesenie podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 26. novembra 2009

**JUDr. Jana Zemaniková, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková